

สารบัญ

ภาคหนึ่ง

บทที่		หน้า
สคดีพจน์ แด่ แม่นายจารยา นิมมานเหมินท์ เนื่องในโอกาสสมิออายุครบ 60 ปี วันที่ 26 สิงหาคม 2528 ประพันธ์เป็นคราวของล้านนาไทย โดย นายกำชาร จินดาหลวง เลขาธุการชุมชนฟื้นฟูกวัดล้านนาไทย		๗-๙
1-15	กथย์นำ และ อารัมภบท	1-4
16	เริ่มต้นเล่าเจี้ย (นิทาน)	4
27-79	ต้นเหตุที่บังเกิดมิพระพุทธบาทศรีอยืน ก. 27-36 พระพุทธเจ้าเสด็จมาโปรดสัตว์ในล้านนา ชนเผ่า ลัวะ มีปูและ ย่าแสละ และลูกชายจะกินพระพุทธองค์	7
ข. 37-43 พระพุทธองค์ทรงแสดงปาฏิหาริย์ ทรงประทับพระ baughลงเหนือแผ่นหินใหญ่ กล้ายเป็นรอยพระพุทธบาทขึ้น		9
ค. 44-48 เมื่อกินพระพุทธองค์ไม่ได้ ชาวลัวะป้าขอกินควาย รุ่นตัวผู้สืบดำเนินเนื้อคน พระพุทธองค์ตรัสให้ไปขอเจ้า ผู้ครองเมืองเอง พระองค์ไม่ทรงเกียรติข้อห้องด้วย		10
ง. 49-59 พระพุทธองค์ทรงบอกลูกชาย ของปูและย่าและว่าควรบวช เป็นฤาษี ต่อไปจะมีชื่อเรียกว่า สุเทพฤาษี หรือ ฤาษีวาสุเทพ และทรงทำนายว่า อนาคตจะเกิดอาณาจักรหริภุญชัยและอาณาจักร ล้านนาไทย พญา กี่อนฯ กษัตริย์เชียงใหม่ล้านนาไทย จะบรรจุ พระบรมธาตุไว้บนยอดสุเทพ		11
จ. 60-69 ศาลาปูและย่าและ ฤาษีวาสุเทพ เดิมตั้งอยู่หลัง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และประเพณีบวงสรวง เช่น พิปูและย่าและ และฤาษีวาสุเทพ มีการม่าความรุ่นสืบดำเนินงานเพียงทูเป็นเครื่องพลีกรรม		13
ฉ. 70-72 ประเพณีการอัญเชิญพระบูฐขึ้นแหวนไว้บนต้นไม้ เพื่อปูหลอกผีลัวะว่าพระพุทธองค์ยังทรงดำรงพระชนม์ชีพอยู่		15

	ช. 73-79 ทหารสู่ปุนที่เชียงใหม่เพาพระบภูองค์เดิมในระหว่าง สังคมเอเชียบูรพา	15
80-100	ถ่ายภาพนำเพื่อ呂ตนวนดอยสุเทพ สัตว์ป่ามากินปัสสาวะและ อาจมของพระญาณที่ถ่ายไว้หลังอาศรม บังเกิดตั้งครรภ์ขึ้นมาและ ออกลูกเป็นคน ถ่ายเลี้ยงลูกและเบื้องหน่ายที่ลูกรับความมาก จึง คิดสร้างเมืองให้ลูกอยู่	17
101-105	ถ่ายภาพนถมิตเมืองหริภุญชัย (ลำพูน) และแสวงหาคนดีมาเป็นกษัตริย์ ปกครองเมือง	19
106-129	อุดมคติของสุเทวญาณเกี่ยวกับกษัตริย์ที่จะมาครองเมืองลำพูน นโยบายทาง เศรษฐกิจ สังคมและ การเมือง ของสุเทวญาณ อันจะพึงนำมาใช้ในการปกครอง เมืองลำพูน	20
130-134	สุเทวญาณแห่ไปปลพบูรเพื่อทูลขอโ/orสหหรือชิดา ของเจ้าเมืองลพบุรี ไป ครองเมืองลำพูน ราชานพบูรประทานพระชิดาชื่อ จำเทว เพาะต้องโดย ฐานที่คบขายสามัญจนทรงพระครรภ์ขึ้น ราชานพบูรประสงค์จะเนรเทศให้ ไปอยู่ในกลา	23
135-144	ถ่ายเอกสารเรื่องชาญชี้ทะเลขรายให้ราชานพบูรฟัง ราชากาดีสติ ขึ้นมาพลัน จึงโปรดให้พระนางจามเทวไปครองลำพูนอย่างสมพระเกียรติ มิได้ไปในฐานที่ต้องโดย	24
145-160	พระนางจามเทวออกเดินทางไปลำพูนพร้อมสุเทวญาณโดยทางเรือญาณได้ ถวายการอบรมพระนางไปตลอดการเดินทาง ถวายหลักการของการปกครอง ที่ดี เพื่อให้บ้านเมืองและประชาชนเกิดความอยู่เย็นเป็นสุข และการพัฒนา บ้านเมืองในด้านเศรษฐกิจและสังคมให้ประชาชนอยู่ดีกินดีและมีงานทำ	26
161-212	บรรยายการเดินทางจากลพบูรไปลำพูน ผ่านแก่ง ป่า เขตต่างๆ ก. 161-171 การใช้เรือแม่น้ำเป็นพาหนะในการขึ้นลงแม่น้ำปิง 29 ข. 172-175 พระนางจามเทวลงสระน้ำที่พาอบนาง แร้ง ก้า แยกตื่นพาภัน มาตรฐานให้กล้ายเป็นทินไปจนหมดลืน ค. 176-185 การพจญภัยในการล่อเรือไปตามแม่น้ำประมาณ 100 ปีมาแล้ว 33 ง. 186-212 พระราชนกต่างๆ สองฝั่งแม่น้ำปิง และนิทานที่เกี่ยวข้อง	29 34
	กับนัก	

213-220	การเดินทางของพ่อค้าวานิชจากภาคเหนือลงไปกรุงเทพฯ การขึ้นล่อง ค้าขายโดยใช้เรือแม่ป่าเป็นพาหนะเดินทาง และขนส่งสินค้าในสมัยก่อน ที่การก่อสร้างทางรถไฟไปถึงเชียงใหม่ เมื่อ พ.ศ. 2464	40
221-256	สัมภาษณ์ลุงชื่อ นายแม่ ชูตima อายุ 95 ปี เกี่ยวกับเรื่องราวและ เหตุการณ์ต่างๆ คือ	42
	ก. 226-243 เรื่องเรือแม่ป่า หรือ หางแมงป่อง เรือทะเล (จะล่า) เรือทะเล กะ แคลม กะจังลูกเรือและนาย ท้ายเรือ (นายอ้อย)	42
	ข. 244-248 เรื่อง Kong Sut ต่างประเทศออกหนังสือรับรองสัญชาติ ให้พ่อค้าจีน ทำให้พ่อค้าจีนขายโภภารต์ทำผิด กฎหมายได้ง่าย เพราะต้องจ่ายเงินหนี้ที่ สรรพากรไทย ไม่กล้าตรวจสอบเรื่องของบุคคลที่ ถือสัญชาติของประเทศไทย	48
	ค. 249-256 เรื่องเกี่ยวกับตำรวจไทยที่บุกตีราษฎร์ไม่เรียบร้อย ในสมัยก่อน	48
257-317	ชมปลาในแม่น้ำ ตำรับอาหารที่ทำจากปลา และ เครื่องมือจับปลา	50
318-358	อาหารajan ผัก ผลไม้ ที่ขึ้นในป่า รวมไปถึงเห็ดต่างๆ ที่รับประทาน ได้ ยาสมุนไพร	62
359-391	เที่ยวป่าในหน้าแล้ง ชมดอกไม้ป่าหลากหลายสีสัน ชมกล้วยไม้ต่างๆ	70
392-505	ชื่อและลักษณะของแก่งต่างๆ ในแม่น้ำปิง สมัยก่อนสร้างเขื่อน ภูมิพล	75
	ก. 427-436 พระ升มหาไทย ๖ รูป ช่วยกันกู้คัมภีร์ใบลานในคำ สองข้างแม่น้ำปิง ชั่งกำลังจะถูกน้ำท่วม เพราะสร้าง เขื่อนภูมิพล	81
	ข. 437-443 มิชชันนารีอเมริกันขอโบราณวัตถุ เช่น พระพุทธธูป และคัมภีร์ใบลาน ออกไปขายในสหราชอาณาจักร	82
	ค. 454-471 นิทานปรัมปราเรื่อง ปู่อ้ายท้ายลึกและนางแก้ว	84
	ง. 483-494 นิยายรักของธิดาเจ้าเมืองตระการ (ท่ากาน) กับ หนุ่มชาวบ้าน ชั่งพบจุดด้วยกันที่พาวิ่งซู	87

506-516	สื้นสุดการเดินทางของพระนางจามเทวีโดยเรือแม่ปะ ลุถึงหมู่บ้าน ร่มยาม หรือคู่รัมมัก ชานเมืองลำพูน พระนางหยุดพักผ่อนรอ ฤกษ์เข้าเมืองลำพูน ขณะที่รอ yan ว่างทรงสอนชาวบ้านทอผ้า	89
517-561	บรรยายขบวนแห่พระนางจามเทวีเข้าสู่เมือง พระราชนิริขบวนและ การต้อนรับของชาวลำพูน (โดยอาศัยความทรงจำของผู้นิพนธ์ เมื่อครั้งยังเป็นลูกเสือไปฝึกอบรมที่เชิงสะพานนวรัฐ (สะพานเหล็ก) คราวพระบาทสมเด็จพระปูกเกล้าฯ และสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี เสด็จประพาสนครเชียงใหม่ พ.ศ. 2469)	90
	ก. 541-543 คำนำหน้าชื่อของชาวล้านนาไทย	95
	ข. 548-561 การคลบประทานรายภูรที่มีมาตั้งแต่ครั้งโบราณกาล การเรียกขวัญความ และการนำความไปปล่อยไว้ ในป่าเพื่อให้หากินของในฤดูทำนา	96
562-574	นำสักดิสิทธิ์จากบ่อนดอยกระม้อ อยู่ทางทิศตะวันออกของเมือง ลำพูน ใช้เป็นน้ำมุราชากิ่งสรงกษัตริย์และใช้สรงพระธาตุหลวง ลำพูนในวันประเพณีเดือนแปดหนึ่ง ขึ้นสิบห้าค่ำ (เดือนหกได้) วันวิสาขบูชา	100
575-578	ภาษาไทยลือ-ยอง บ้านสะแลง ตำบลมะเขือแจ้ อําเภอเมือง จังหวัด ลำพูน (นิพนธ์เป็นภาษาพย়ানী 11)	102
579-587	การเรียกขวัญในระหว่างชนเผ่าไทย (ໄຕ) ทั้งหลาย	103
588-596	พิชัยุลพระขวัญพระนางจามเทวี และพิชัยันฯ ที่เกี่ยวข้อง	105
597-640	พิชิกรรมต่างๆ ทางไสยาสารต์ล้านนา เช่น การส่งสะทวง การเช่นวักบวงสรวง เพื่อส่งเคราะห์ส่งแก่น การแก้อุนาท์ต่างๆ และพิชิการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับไสยาสารต์ พิชัยุลพระขวัญพระนางจามเทวี	108
	ก. พิชัยันท์ทั้งสี่	117
	ข. พิชัย์ปัดเคราะห์	120
	ค. พิชิเรียกขวัญ	122
	ง. พิชิพรรณนาเส้นฝ้ายแล้วผูกข้อมือ	129

641-683	ประสูติพระราชการฝ่าแฟดเจ้ามหันตยศและเจ้าอนันตยศ พิธีกรรม ต่างๆ ที่เกี่ยวกับการคลอดบุตรในล้านนาไทย รวมไปถึงพิธี ขึ้นพระอู่ และประเพณีการตั้งชื่อเด็ก ตัวอย่างคำชาอกล่อมเด็กล้านนา และซอเมื่อเด็กเล่นซิงซ่า จาก หนูบ้านชนบทต่างๆ ในล้านนาไทย	132
684-715	พระนางงามเทวีเสด็จขึ้นกรองราชย์เมืองลำพูน แล้วทรงปักครอง ส่งเสริมให้เกิดผลดีต่อเศรษฐกิจ สังคม และ การเมืองของนครลำพูน	140
716-724	สุเทวฤาษีทูลคາออกจากราชการเมืองลำพูน กลับขึ้นไปบำเพ็ญดูบะ บนดอยสุเทพจนแก่เต่าราวยปรามล เมื่อมาปนกิจแล้ว จึง เก็บอัญบรรจุไว้ที่คุ่นดอยสุเทพเรียกว่า คุ่ฤาษี อัญไม่ห่างจากล้ำ ฤาษีและบันไดนาคนา	151
725-735	พระนางงามเทวีได้ช่างพลายกำจางเปี่ยจากอ่างสรงบนดอยเชียงดาว	153
736-740	งานสมโภชช้างและเรียกขวัญพลายกำจางเปี่ยว	155

ภาคสอง

741-760	บุนหลวงวิรังกะปักครองชาวลัวะอยู่ในป่า	160
ก.	741-750 ความเป็นอยู่และสภาพชีวิตของชาวลัวะ	160
ข.	751-759 บุนหลวงวิรังกะส่งทุตไปลำพูน เพื่อเจรจาเรื่อง มอยจับชาวลัวะไปกักขังไว้	161
ค.	760 ทุตลัวะถึงลำพูนด้วยกริยาไม่สุภาพ จึงถูกจับ ตัวไว้และต่อมามาได้รับการเชือเชญให้เข้าฝ่าพระ นางงามเทวี	163
761-779	ทุตลัวะเข้าฝ่าพระนางงามเทวี พระนางเชิญนั่งเสมอองค์แล้วมอบ ผ้ายกทองสีสวาย ให้ทุตนำไปถวายบุนหลวงวิรังกะ ทุตชอบใจมาก หวังจะให้พระนางได้อภิเบกสมรสกับเจ้านายของคน จึงสรรเริญ ความยิ่งใหญ่ของบุนหลวงวิรังกะให้พระนางฟัง	163
780-787	พระนางงามเทวีประชุมปรึกษาสภาบุนนางทั้งหลาย เกี่ยวกับบุน หลวงวิรังกะ แล้วจึงส่งทุตไปประจำเมืองลัวะ เพื่อสืบความเคลื่อน ไหวของผ่าลัวะ	166

788-798	ทุตลักษณะทุกชนิดของวิรัชฯ ว่าพระนางงามเทวี สวย สง่า กิริยามารยาทดงตาม หมายสมกับบุณหลังวิรัชมาก แล้ววาย บรรณาการที่พระนางประทานมา แก่บุณหลังวิรัชฯ	168
799-836	บุณหลังวิรัชขอบใจมาก มั่นหมายจะเอาพระนางมาเป็นมเหสี ให้ได้ ทั้งๆ ที่บุณหลังมีเมียแล้ว 400 คน	170
815-825	บุณหลังวิรัชฯ ไปแอบซ่อนนางที่ข้างทางเดินขึ้น ดอย คราพระนางเสด็จขึ้นไปให้กู้สุเทพถ่ายบอนดอยสุเทพ	172
827-862	ทุตคำพูนเกรงว่าลักษะอีกเพิ่มยกทัพบุณคำพูน จึงรีบเดินทางกลับ ไปรายงานพระนางงามเทวีที่คำพูน พระนางงามเทวีจึงส่งทูตไปปูด บุณหลังวิรัชฯ ว่าให้รออีก 3 ปี เมื่อบุตรฝาแฝดทั้งสองหย่านม แล้วจึงจะอภิเษกสมรสด้วย	176
863-906	ประเพณีล้านนา การแต่งงาน และการครองเรือน	179
	ก. 863-866 การสู่ขอ	179
	ข. 867-877 การกินแบกแต่งงาน	179
	ค. 878-882 การใส่ผ้าเพื่อสมรส	180
	ง. 883-906 การเช่นไห้วัพบรรพชน	180
907-918	บทแทรก อาหารลักษะ	183
919-968	บทแทรก การใส่ผ้าแต่งงาน และการเผยแพร่คิสตศานาของ มิชชันนารีอเมริกันในล้านนาไทย ประมาณ พ.ศ. 2408	185
	ก. อิทธิพลของหมอดสอนศานาต่อชาวล้านนา	
	ข. 941-948 สุริยคราสในล้านนาไทย เมื่อวันขึ้น 1 ค่ำ เดือน สิงหาคมหนึ่อ (ประมาณเดือนกันยายน)	189
969-1004	ประโภชน์ของหมอดสอนศานาต่อล้านนา และชาวล้านนาไทย	194
	ก. ทัศนคติของชาวล้านนาในอดีตเกี่ยวกับความเจ็บไข้ได้ป่วย	
	ข. การรักษาอาการป่วยไข้ด้วยวิทยาการสมัยใหม่	
	ค. การก่อตั้งโรงพยาบาลโรคเรื้อรัง	
	ง. การสร้างโรงพยาบาลเด็กชายวังสิงห์คា	
	จ. การสร้างโรงพยาบาลพิมพ์หนังสือเมือง (พิมพ์หนังสือด้วยตัวอักษรคิลล้านนา)	
1005-1011	ทัศนคติของฝรั่ง นายห้าง และข้าราชการที่มาจากการเมืองหลวง ต่อ ชาวพื้นเมืองล้านนาในอดีต	200

1012-1113	พระนางจามเทวีทรงใช้ไวทีโศบายรักษาเมืองลำพูน ไว้ให้เป็น อิสรภาพ โดยขอเลื่อนเวลาอภิ夷กสมรสกับขุนหลวงวิรังคะ ^๔ ออกไปอีก ๔ ปี	202
	ก. ความสัมพันธ์ระหว่างลัวะกับมอย	
	ข. พระนางจามเทวีเกณฑ์ผู้คนสร้างกำแพงเมือง เกณฑ์คนหนุ่ม สาวมาฝึกเป็นทหาร และเตรียมเมืองให้พร้อมสำหรับการศึก สงครามกับขุนหลวงวิรังคะ	
114-1133	พระนางจามเทวีจัดมหรสพต่างๆ เพื่อเป็นการปลอบขวัญและให้ กำลังใจชาวเมือง ที่กำลังหวาดวิตกกลัวภัยการรุกรานของ ขุนหลวงวิรังคะ	211
1134-1147	ขุนหลวงวิรังคะ ส่งทูตไปขอทราบกำหนดการอภิ夷กสมรส	215
1148-1162	พระนางจามเทวี ทรงแก้ไขชื่อเดือน จากเดือนอ้ายเป็นเดือนสาม (เป็นเหตุให้ปัจจุบันเดือนของล้านนาเร็วกว่าเดือนของภาคกลางไป 2 เดือน)	218
1163-1179	บทแทรก พญาแมงรายปราบลำพูนชัยในปี พ.ศ. 1824	221
1180-1205	ขุนหลวงวิรังคะ ไปเมืองลำพูน เพื่ออภิ夷กสมรสตามกำหนด พระนางจามเทวีทรงบอกว่า ขุนหลวงวิรังคะพิดนัดไป 2 เดือน (เนื่องจากมอยเลื่อนชื่อเดือนออกไป 2 เดือน ตั้งกล่าวมาแล้ว) ขุนหลวงวิรังคะໂกรธแคนนมาก กลับไปเตรียมไฟร์พลบุกลำพูน	224
1206-1218	ขุนหลวงวิรังคะยกพลล้อมเมืองลำพูน ฟันตกใหญ่น้ำหนึ้นไหลบ่า ^๕ ท่วมไฟร์พลของขุนหลวงวิรังคะตายเป็นอันมาก จึงต้องยกทัพกลับ	228
1219-1244	ขุนหลวงวิรังคะยกทัพใหญ่ตีลำพูน บุกเข้าเมืองได้ แต่ถูกบุตร ฝาแฝดของพระนางจามเทวีขับขี่พลายกำเจี้ยวต้านไว้ จนทัพ ขุนหลวงวิรังคะแตกพ่ายกลับไป	231
1245-1258	ขณะที่กำลังพ่ายหนี ขุนหลวงวิรังคะถูกช้างของตนพาเบียดประ髑 เมืองลำพูน ขุนหลวงวิรังคะตกช้างขาหัก วิธีรักษากระดูกหัก ^๖ โดยใช้เสือก ไสยาสารต์ และยาสมุนไพรของพื้นเมืองล้านนา	232
1259-1273	ขุนหลวงวิรังคะส่งทูตไปปู่ จะขอแต่งงานกับพระนางจามเทวีอีก ครั้งหนึ่ง	238

1274-1300	พระนางจามเทวีทรงวางแผนให้บุนหลวงวิรังคะฟุ่งเสน้าจากยอด ดอยสุเทพ ไปตอกใจกลางเมืองลำพูน	240
1301-1313	บุนหลวงวิรังคะพร้อมไฟร์พลและคณะทูตมณฑล จัดเตรียมการฟุ่ง เสน้า	245
1314-1346	บุนหลวงวิรังคะฟุ่งเสน้าเป็นครั้งแรก	248
1347-1371	หนองเสน้าหลังวัดมหาวัน อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน	250
1372-1398	พระนางจามเทวีทำพิธี “บ่ม” บุนหลวงวิรังคะ ด้วยวิธีต่างๆ ทางไสยาสตร์	257
1399-1414	หมອไสยาสตร์ บ้านหนองช้างคืน อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน	262
1415-1436	เค้าสนามหลวงเมืองลำพูน ชาวบ้านทำการแก่บุนหลวงวิรังคะ ณ ยอดดอยสุเทพ บุนหลวงวิรังคะถูกบ่ม ข้างเสนอไปตอกที่เชิง ดอยสุเทพ	265
1437-1464	บุนหลวงวิรังคะนำตัวตายเพราอายที่ถูกบ่ม	269
1465-1483	พระนางจามเทวีรักษาศรีสร้อย ครุ่นคิดถึงนาปกรรมที่กระทำต่อ ^๑ บุนหลวงวิรังคะ จึงทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้	271
1484-1494	ทรงพัฒนาครลำพูนให้เจริญรุ่งเรืองมั่นคง และทรงขยายอาณาเขต เมืองลำพูนให้กว้างขวาง	273
1495-1519	บุนหลวงวิรังคะให้อาวาทแก่ชาวลัวะเป็นครั้งสุดท้าย	274
1520-1541	ขวนแห่ศพบุนหลวงวิรังคะ	279
ก. 1522-1525	การทำโรงไส่ศพด้วยไม้ไผ่ตามประเพณีล้านนา โบราณ	279
ข. 1526-1531	ขวนแห่ศพผ่าน “เครื่อขาหลง” เป็นเหตุ ให้ผู้ร่วมขวนแห่พลัดพรากจากกันไปคน ละทิศละทาง	280
ค. 1532-1533	เครื่องดนตรีประโภคพญาทั้งไฟกลาย เป็นหิน เรียกว่า ผาซ่อง ผากลอง ผาสว่า ผาเดึง	281
ง. 1534-1541	ดอยข้าวหล้อง ที่ฝั่งศพบุนหลวงวิรังคะ ซึ่ง ศพที่ถูกฝังนั้น ตะแคงหน้าดูเมืองลำพูนตลอดกาล	281

1542-1555	พระญาณกุมิตเบлагคนคร (ลำปาง) ให้แก่เจ้าอนันตยศ มีไพร์พล เป็นชาวลัวะเข้าไปข้อพึงบารมี และกล้ายเป็นประชาชนของเมือง ลำปาง	283
1556-1589	เจ้าอนันตยศเดินทางกลับไปเยี่ยมพระมารดา ณ เมืองลำพูน ทรง เชิญพระนางไปเยี่ยมนครเบлагค์ เชิญประชัญ สงฆ์ และ พระ พุทธรูป ไปประจำไว้ที่เบлагคนคร	285
1590-1598	เจ้าอนันตยศยกเบлагคนครให้พระนางจามเทวีกรอง และขอให้ พระญาณนรนิตรนารา ใหม่ให้พระองค์	292
1599-1621	พระนางจามเทวีทรงคิดถึงนาปกรรม ที่ทรงกระทำต่อขุนหลวง วิรังคะ จึงทรงชักชวนประชาชนให้ปฏิบัติธรรม และการกุศล ต่างๆ บ้านเมืองจึงมีแต่ความสงบสุขตลอดกาลนาน	293
1622-1635	พระนางจามเทวีทรงทำงานบุญอุทิศส่วนกุศล ให้แก่บุนหลวงวิรังคะ ^๑ และทรงอธิฐานขอให้บุนหลวงวิรังคะ มาเกิดเป็นพระเชษฐาของ พระนางในภพหน้า	298
1636-1639	พระนางจามเทวีทรงคิดถึงเมืองลำพูน และมีพระอารมณ์หุ่ดใจด จึงได้เสด็จกลับลำพูน	300
1640-1651	พระนางจามเทวี สรรคต	301
1652-1661	ประเพณีເພາະພເຈົ້ານາຍແລະພຣະສົງມ໊ັນຜູ້ໃຫຍ່ຂອງສ້ານນາໄທ	303
1662-1689	ขบวนແຫ່ພຣະພພຣະນາງຈາມທີວິດາມປະເພີນດັ່ງເດີມຂອງສ້ານນາໄທ	305
1690-1706	ພຣະພິຈີວາຍພຣະເພີ້ງພຣະພພຣະນາງຈາມທີວິດາມປະເພີນດັ່ງເດີມຂອງສ້ານນາໄທ ໂນຮາມ ໃຊ້ຈຽດບອກໄຟທ່ລ່ອຍິ່ງພຸ່ງເຂົ້າໄສປ່າປ່າສ່າງສາຫະພາບ (ເມຣູ) ທຳໄໝ ເກີດໄຟລຸກ	310
1707-1729	ບທແທຣກ ກອງທັພໄທທີເຊີ່ງຕຸງ ຂາວເຊີ່ງຕຸງໃຊ້ຈຽດບອກໄຟທ່ລ່ອຍິ່ງພຸ່ງເຂົ້າໄສປ່າປ່າສ່າງທີ່ບໍ່ຮຽກແຕ່ມີຄວາມມີມານີ້ ຢູ່ສັດວິເລີ່ຍຂອງພຣະນາງຈາມທີວິດາມປະເພີນດັ່ງເດີມຂອງສ້ານນາໄທ	314
1730-1783	ກຸ່ສັດວິເລີ່ຍຂອງພຣະນາງຈາມທີວິດາມປະເພີນດັ່ງເດີມຂອງສ້ານນາໄທ ຂອງສ້າງພລາຍກໍາງເຈີຍວະແລະອົກິນຫາກຂອງສ້າງພລາຍກໍາງເຈີຍວະແລະ ບທວາສານ ແລະ ຄຳອຸທືສ ຄວາມປຣາຄາອັນດີຍິ່ງຂອງຜູ້ນິພນີ້	318
1784-1794	ແດ່ ນາງຈຣຍາ ນິມມານເໜີນທີ່ ຜູ້ເປັນກຣີຍາ	327